

Δ

δαερός (συνών. θερμός). Θερμός, hot, Ἐμπεδοκλῆς 90 δ α ε ρ ὀ ν δ' ἐποχεῖτο δ α η ρ ῶ. Πρβλ. δαίειν.

δαήμων (ἀντίθ. ἀδαήμων). Γνώστης, he who understands/judges rightly, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ῥυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης κέρδεσιν, οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δ α ἡ μ ο ν ε ς τοῖς τῆς σοφίης. Πρβλ. ἀνοήμων, (δάω) δεδαώς.

δάειν. Γνωρίζω, cognize, Ἐμπεδοκλῆς 17.25 τὴν οὐ τις . . . δ ε δ ἄ η κ ε θνητὸς ἀνὴρ. || **δεδαώς**. Γνώστης/ἐμπειρος, expert/skillful, Ἐμπεδοκλῆς 23.2 ἀνέρες . . . εὖ δ ε δ α ῶ τ ε.

δαιδαλέοδος. Ποικιλεύοσμος, multiscented, Ἐμπεδοκλῆς 128.7 μύροισί τε δ α ι δ α λ ε ὀ δ μ ο ι ς.

δαίειν. Λάμπω, radiate/shine, Ἐμπεδοκλῆς 130 ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆρές τ' οἰωνοί τε, φιλοφροσύνη τε δ ε δ ἡ ε ι.

δαιμόνιος (ἀντίθ. ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός). Ὑπερφυσικός, supernatural, Φιλόλαος 11.16 ἴδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δ α ι μ ο ν ί ο ι ς καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις. Πρβλ. θεῖος, δαίμων.

δαίμων. Θεὸς-θεὰ/δαίμων, god-goddess/daemon, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δ α ἰ μ ο ν ο ς ὄκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς Παρμενίδης 1.3 ἐπεὶ μ' ἐς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι δ α ἰ μ ο ν ο ς, ἥ κατὰ πάντ' ἄστυ φέρει εἰδότα φῶτα 12.3 ἐν δὲ μέσῳ τούτων δ α ἰ μ ω ν ἥ πάντα κυβερνᾷ. || Ἡράκλειτος 119 ἦθος ἀνθρώπῳ δ α ἰ μ ω ν Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δ α ἰ μ ο ν ο ς. || Ἐμπεδοκλῆς 59 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δ α ἰ

